

Tångabo

Sägenskyllt uppsatt på platsen.

En säck med något i skulle bäras med snavet fram. Likaså en stock, skulle bäras med lilländan bakåt i annat fall hände en olycka särskilt om man mötte en havande kvinna. Vid Tångabo, Hallsbacke spöka förskräckligt der hade en käring blivit hängd för något hundra år sedan. Troligtvis i snapphanetiden (Ant. anm.) Hästarna ville alldrig gå förbi här utan att krongla nattetid.

Berättat av H Svensson född år 1860 i Lunden, Krogsred. Bor nu i Gustafsberg Krokslätt Mölndal. Upptecknat av OH Svensson år 1930.

Kyrkbygge

Den första kyrkan som byggdes i Krogsred, låg inte där kyrkan ligger nu, utan den låg vid Vismhult. Den gården ligger vid sjön Vismen, alldeles i kanten av socknen. Där den gamla kyrkan låg finns än i dag en kyrkogård, och man kan se gravar, så det är säkert, att det har varit en kyrkogård. Den kallas nu Boa hylta (bøa_hølta). Jag har själv sett den.

Men så blev då den gamla kyrkan för gammal och det skulle byggas ny kyrka. Då blev det förstås kiv om var den skulle ligga. Det var just ingen, som ville bygga, där den gamla hade stått, men annars var de inte sams. Då var där en rik käring i Tångabo (tångabo), och hon hade gett sig attan på att hon skulle ha den nya kyrkan vid sin gård, och hon visade ut en plats, som hette Halsebacke (hålebake), och som hon sa skulle passa förträffligt. Men det var för många som sa emot.

När de då inte kunde förlikas och bli eniga på något sätt eller vis, så tog de ett par tvillingstutar och spände för en vagn med en bjälke på. Stutarna skulle få gå vart de ville, och där de stannade, skulle kyrkan byggas. Nåja, det blev de eniga om. Men Tångabokäringen trodde hon skulle lura dem ändå. För det var ingen annan än hon, som hade ett par tvillingstutar, och dem erbjöd hon sig att släppa till. Hon var säker på, att stutarna skulle gå hem till Tångabo, när de fick gå som de ville.

Stutarna gingo i alla fall inte dit, utan de gingo till det stället, där Krogsereds kyrka nu ligger. Den platsen hette inte Krogsered då. Den hette Åkroken, för den ligger vid Vismereån, som kommer ifrån sjön Wismen.

När det så var beslutat, var kyrkan skulle stå, så blev den rika käringen i Tångabo rent rasande, så ilsken blev hon, för hon inte fick sin vilja fram, och på själva julafton gick hon och hängde sig. För att hon då äntligen skulle få komma dit hon ville, togo de och grovo ett förskräckligt stort hål i Halsebacke, där käringen ville ha kyrkan, och så togo de samma stutar och samma vagn, och körde liket upp till Halsebacke och vrocko ned både käringen och vagnen i det stora hålet.

De måtte ha fyllt igen graven dåligt, för där är ännu i dag en stor grop där. Och där spökar förskräckligt. Käringen har ingen ro. Värst är det för dem, som kommer körande på vägen där förbi. Lasset blir så tungt. Då finns det ingen annan råd än att hoppa av vagnen och gå fram och ta huvudlaget (hüelat) av hästen och titta genom det. Då får en se Halsebackakäringen. Då hoppar hon av vagnen.

Men den som hade varit utför henne en gång eller annars hade lite reda på såna saker, han sydde in vitalök i huelat. Sen var han fri för spöket.

Berättat av Alfred Larsson, Vessigebro, född 1861 i Krogsered

Upptecknat av Joh Kalén år 1928

